

Jan Paweł II

"Nawiedzenie" Maryi odmieniło oblicze Pompejów : List do biskupa Francesco Saverio Toppi : (Watykan, 28 maja 2000 r.)

Salvatoris Mater 3/1, 385-387

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NAUCZANIE JANA PAWŁA II*

Insegnamenti di Giovanni Paolo II

NUNTII SCRIPTO DATI

List do biskupa Francesco Saverio Toppi¹
(Watykan, 28 maja 2000 r.)

„Nawiedzenie” Maryi odmieniło oblicze Pompejów

Do czcigodnego brata Francesco Saverio Toppi
Arcybiskupa, delegata papieskiego

1. Kościół w Pompejach, podczas Wielkiego Jubileuszu Roku Dwutysięcznego, rozraduje się dodatkowym darem Łaski: 13 listopada przypada rocznica przybycia do tego miasta Obrazu Matki Bożej Różańcowej. To «nawiedzenie» Maryi odmieniło duchowe i społeczne oblicze Pompejów, bowiem miasto to od 1875 roku coraz wyraźniej zaczęło przeobrażać się w twierdzą modlitwy, ośrodek promieniowania Ewangelii, miejsce niezliczonych łask i nawróceń, bazę pobożności maryjnej, na którą zwrócone są oczy całego świata.

Łącząc się duchem z kościelną wspólnotą Pompejów w tych szczęśliwych okolicznościach, pragnę podziękować Panu za dary, którymi wzbogaca to miasto, prosząc za wstawiennictwem Najświętszej Dziewicy o specjalne łaski niebieskie dla Ciebie, czcigodny Bracie, i dla tych wszystkich, którzy oddani są Twej duszpasterskiej opiece.

2. Wielki Jubileusz i to wasze specjalne święto wzajemnie się do siebie odwołują i dają szczególne powody do refleksji i złożenia podziękowań. Rok Święty stawia w centrum uwagi wiernych tajemnicę wcielenia Słowa i zaprasza ich do kontemplowania Tego, który «istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi» (Flp 2, 5-7). Pompeje to ziemia Różańca Świętego, gdzie wypływająca z serc wiernych modlitwa Zdrowaś Maryjo prowadzi ku kontemplacji wewnętrznej gotowości, z jaką Najświętsza Maryja Dziewica przyjęła w wierze wieść o narodzeniu Syna Bożego w ludzkim ciele.

Tak też jubileuszowe zaproszenie do słuchania Słowa Bożego i do pogodzenia własnego życia z Ewangelią znajduje oddźwięk w praktyce Piętnastu Sobót, którą Bartolo Longo szerzył wśród wiernych z zamia-

* Wybór najważniejszych wypowiedzi Jana Pawła II na temat Matki Bożej (styczeń-sierpień 2000). W nawiasach kwadratowych podawane są numery stron, które odnoszą się do źródła, z którego zaczerpnięto tekst.

¹ „La traccia” 21(2000) nr 5, 468-469.

rem zachęcenia ich do kontemplowania Chrystusa. Jak też można byłoby nie zauważyć wymownego podobieństwa między ubogim i pokornym przyjściem na świat Zbawcy w betlejemskiej stajni, a równie skromnymi i prostymi okolicznościami, w jakich przybył do Pompejów Obraz Matki Bożej?

Również „mistyczna Korona”, którą Maryja ofiarowuje wszystkim tym, którzy się do Niej zwracają, «jako słodki łańcuch, łączący z Bogiem», jest cennym narzędziem do lepszego zrozumienia i przeżywania wielkości Jubileuszu. Różaniec, uważany przez Bartolo Longo prawie za bastion przeciwko wrogom duszy, jednoczy z Aniołami i jest «bezpiecznym portem w ogólnym rozbitciu» (*Blagalna prośba do Królowej Różańca Świętego z Pompejów*).

3. Jubileusz, w swym najgłębszym przesłaniu, jest wezwaniem do osobistego nawrócenia i bodźcem do autentycznej odnowy osobistej i społecznej. Społeczność chrześcijańska, wchodząc w nowe tysiąclecie, jest zapraszana do poszerzenia spojrzenia wiary o nowe horyzonty na wieść o Królestwie Bożym. Świadomość, że jej tajemnica i apostołskie zadanie powierzone przez Pana dojrzywały podczas Soboru Watykańskiego II zobowiązuje ją do życia we współczesnym świecie tak, aby być «fermentem i prawie duszą ludzkiej społeczności, przeznaczonej do odnowy w Chrystusie i do przekształcenia się w rodzinę Bożą» (por. *Incar-nationis Mysterium*, 2).

Chrześcijanie mogą odnaleźć w Różańcu skuteczną pomoc w realizacji tych celów Jubileuszu we własnym życiu. Zachęcając do przyjęcia z takim zadziwieniem, jak Maryja, Józef, Pasterze, Trzej Królowie i wszyscy ubodzy Izraelici wieści o narodzinach Syna Bożego w ludzkim ciele, *Tajemnice Radosne* wzbudzają w chrześcijanach pragnienie przekazania ludziom naszych czasów radosnej wieści o Zbawicielu, tak jak stało się to w przypadku Założyciela Sanktuarium w Pompejach i wielu innych czcicieli Dziewicy Różańca.

Poprzez kontemplację *Tajemnic Bolesnych* Różaniec wzbudza w wier-nych cierpienie z powodu grzechów i zachęcając do zawierzenia pomocy Tej, która modli się «za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej», umacnia pragnienie przystąpienia do Sakramentu Pojednania w celu poprawy swego życia. Tą drogą Bartolo Longo znalazł siłę do uporządkowania swojego życia i stał się otwarty na działanie Ducha Świętego, bo tylko On zmienia grzeszników w świętych.

Poprzez kontemplację Chrystusa zmartwychwstałego, który wstąpił do Nieba, *Tajemnice Chwalebne* wprowadzają do życia Trójcy Świętej, którego udziela Duch Święty wszystkim wierzącym, a w sposób szczególny Maryi, naszej Matce i siostrze. Patrząc na Wniebowziętą, która weszła do chwały Świętych, chrześcijanie mogą z odwagą rozważać i pragnąć tego, «co w górze», a pragnąc osiągnięcia pokoju wiecznego dowiadują się, jakie środki są ku temu niezbędne: wierność przykazaniom Bożym, przystępowanie do sakramentów i pokorne posłuszeństwo woli Bożej.

Także ponownie przypomniane przez Wielki Jubileusz zadanie dążenia do zjednoczenia wierzących w Chrystusa i braterskiej miłości po-

między narodami, znajduje odzwierciedlenie w rocznicy, jaką obchodzi w tym roku pompejańskie Sanktuarium. W jubileuszowym roku 1900, na początku naszego wieku, błogosławiony Bartolo Longo chciał zrealizować jako wotum na rzecz pokoju monumentalną fasadę Sanktuarium, zbierając dary i podpisy od wiernych ze wszystkich stron świata. Także dziś, u progu trzeciego tysiąclecia, pokój jest gorącym wotum ludzkości i należy modlić się z ufnością o pokój we wszystkich zakątkach ziemi.

4. Czcigodny Bracie w biskupstwie, chciałbym aby za przykładem błogosławionego Bartolo Longo Twoja wspólnota diecezjalna potrafiła odczytać w takich przejawach łaski silny bodziec do głoszenia z nową mocą Jezusa Chrystusa, Odkupiciela człowieka. Tu właśnie konieczna jest realizacja duszpasterskiego planu opracowanego na rok jubileuszowy. Opiera się on na trzech pojęciach: «pokory, prostoty, ubóstwa»; te trzy cechy charakteryzowały ziemskie życie Jezusa, styl życia Maryi, a także ascetyczny program błogosławionego Bartolo Longo. Jak można byłoby nie pamiętać, że ten ostatni, wiedziony przez Ducha, z niczego i ubogimi środkami wznosił w Pompejach Sanktuarium, które dziś promieniuje na cały świat? Pisma błogosławionego, już w jego czasach docierające we wszystkich językach do wszystkich narodów, dziś nadal dają liczne bodźce do refleksji i życia duchowego.

Przyjmijcie i ponownie przekazcie współczesnemu społeczeństwu to cenne dziedzictwo, wasz szczególny powód do dumy, tak aby w pompejańskiej świątyni, gdzie Matka wciąż wskazuje na swego Boskiego Syna jako na jedynego Zbawcę świata, wszyscy poszukujący pokoju mężczyźni i kobiety mogli z radością doświadczać «nawiedzenia» Chrystusa, jak tego doświadczyli Elżbieta i Jan Chrzciciel, przy okazji spotkania z Maryją Dziewicą (por. Łk 1, 39-56).

Tymi życzeniami pragnę pozyskać dla Ciebie, czcigodny Bracie, dla księży, zakonników i zakonnice, dla całej wspólnoty diecezjalnej, dla pielgrzymów i ludzi pobożnych, macierzyńską opiekę Królowej Różańca Świętego i udzielam wszystkim specjalnego Błogosławieństwa Apostolskiego.

Watykan, 8 grudnia 1999.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Błogosławionej Dziewicy Maryi.